

מ"ת (באר שבע) 52744-09-16 - מדינת ישראל נ' ירון כהן (עציר) - בעצמו

מ"ת (באר-שבע) 52744-09-16 - מדינת ישראל נ' ירון כהן-שבע
מ"ת (באר-שבע) 52744-09-16

מדינת ישראל

ע"י ב"כ המתמחים מיכל דוידאן ואריאל סטרול

נגד

1. ירון כהן (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד יוחאי הזז

2. דניאל כהן - לא בעניינו

3. מאור כהן - לא בעניינו

4. וסאם אבו כשק (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד בני זיתונה ועו"ד דודי אביטן

בית משפט השלום בבאר-שבע

[07.11.2016]

לפני כבוד השופטת שוש שטרית

החלטה

נגד המשיבים הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים, בגין כתב אישום המייחס להם ביצוע עבירות של קשירת קשר לפשע.

1. על-פי עובדות כתב האישום, בין החודשים אוגוסט 2015 וספטמבר 2016 פעל נ.פ. כסוכן סמוי (להלן: הסוכן) בשירות משטרת ישראל, ובמסגרת הפעלתו הושכרה עבורו דירה באשדוד (להלן: הדירה). במסגרת הפעלתו נהג הסוכן לקיים מפגשים עם המשיבים, בין היתר בדירה, ולשוחח עימם בטלפון פעמים רבות. ועוד עולה כי למשיב 1 ולסוכן היכרות מוקדמת.

בתאריך 12.9.15 יצר המשיב 1 קשר עם הסוכן וקבע להיפגש עמו בדירה באשדוד. במועד הנ"ל הגיעו למקום המשיבים 1-3, וביחד עם הסוכן קשרו לייבא סמים בכך ששוחחו על דרכים לייבוא סמים. במהלך הפגישה התקשר המשיב 1 לנאשם 4 ומסר את הטלפון לסוכן על מנת שישוחח עם המשיב 4. בהמשך ציין משיב 1 בפני הסוכן כי הוא מעוניין בייבוא של 2.5 ק"ג סמים מסוג קוקאין, ובסיום המפגש קבעו משיב 1 והסוכן להיפגש בהמשך. בתאריך 16.9.15 התקשר משיב 1 אל הסוכן וביקש להיפגש עמו בדירה ביחד עם המשיב 4. המשיבים 1 ו-4 הגיעו לדירה סמוך לשעה 14:00, שם שוחחו עם הסוכן על דרכים לייבוא סמים. משיב 4 ביקש לברר האם ניתן לייבא סמים מסוג קוקאין מהולים בחומרים, וכן - אלו חומרים כימיים יש לרכוש עבור ייבוא כזה. בנוסף, המשיבים 1 ו-4 ביקשו מהסוכן לבדוק ייבוא של 6 ק"ג קוקאין מדרום אמריקה.

לאחר מעצר המשיב 1 בתאריך 11.10.15 בהליך פלילי אחר, התקשר משיב 4 בתאריך 2.12.15 לסוכן וביקש להיפגש עימו ברמלה, וסוכם בניהם כי המשיב יאסוף את הסוכן בתחנת הרכבת ברמלה. סמוך לשעה 13:00 אסף משיב 4 את הסוכן והסיעו לבית קפה ברמלה, שם אמר כי יש לו אפשרות להעביר 2.5 ק"ג קוקאין לארץ באמצעות בלדר, ושאל את הסוכן האם יש לו אפשרות לארגן את הסמים בדרום אמריקה ללא תשלום מראש שכן בשלב זה חסרים לו מזומנים. הסוכן ענה כי יבדוק את בקשתו.

ביום 28.12.15 הגיע משיב 4 לדירת הסוכן, וסוכם בניהם לייבא 4 ק"ג סם מסוג קוקאין כך שכל אחד מהם ישלם סכום של \$ 4,000. המשיב 4 אמר כי יכין את הכסף, ובהמשך יעביר כתובת אליה יישלחו הסמים. בתאריך 3.1.16 התקשר משיב 1 לסוכן מבית הסוהר, ואישר לו לשוחח עם המשיבים 2 ו-3 בדבר ייבוא הסמים שתכננו. בתאריך 21.2.15 התקשר הסוכן לביתו של משיב 1 וקבע עם המשיב 2 להיפגש. בהמשך, ביום 24.2.16, הגיעו משיבים 2 ו-3 לדירה, שם שוחחו עם הסוכן ארוכות בנוגע לייבוא סמים, מחירים ודרכי הפצתם. לשם קידום הקשר התקשר המשיב 1 לסוכן בזמן היותו עצור, ועל מנת לברר כיצד מתקדמת עסקת הסמים.

בתאריך 27.8.16 הגיעו לדירה משיב 1 ואחר שזהותו לא ידועה למבקשת, שם ביקש להצטרף לעסקת ייבוא הסמים אותה "מתכנן" הסוכן, ואמר כי ימכור את הסמים במחיר של 35,000 ₪ לקילו קוקאין.

2. ביום 21.9.2016 שוחררו משיבים 2-3 בהסכמת המאשימה בתנאים מגבילים.

3. בדיון שהתקיים ביום 10.10.2016 הסכים ב"כ משיב 1 לקיומן של ראיות לכאורה, ואשר לעילת המעצר טען כי זו בעצמה נמוכה בהינתן כי לא נרקמה תכנית סדורה שניתן היה להוציא לפועל ומכאן עתר לשחרר את המשיב בתנאי מעצר בית מלא.

4. ב"כ משיב 4 טען לבעייתיות בראיות. טענתו הראשונה הינה ביחס לחסרים בחומרי חקירה, וכמו למשל: ההסכם שנחתם בין המאשימה לסוכן, הנחיות של הפרקליטות לאופן הפעלת הסוכן ועדות הניקיון של הסוכן. טענה שנייה, הינה כי מדובר בסוכן מדיח המגלה מומחיות בייבוא סמים מחו"ל, לו הקשרים והידע והוא המתכנן והמציע. טענה שלישית והעיקרית הינה, התשתית הראייתית כפי שהיא מלמדת על "דיבורים" בלבד ולא יכולה לבסס עבירה של קשירת קשר מבחינה משפטית. נטען כי הקשר בין הסוכן לבין המשיב הסתיים למעשה כבר בתאריך 28.12.2015 אז התקיים המפגש האחרון בניהם, ללא הסכמה ו/או תכנית פעולה אותה ניתן לבצע, ורק בדברי המשיב "ניפגש שני שלישי בלי נדר", כשלמעשה אין כל התחייבות מצד המשיב ולא סוכם בין השניים דבר וחצי דבר.

בהקשר זה, הוסיף וטען כי יש להביא בחשבון שמלבד מפגש אחד בין משיב זה והאחרים עם הסוכן, בפועל לא התקיימה התנהלות משותפת, שכן משיבים 1-3 המשיכו להתנהל מול הסוכן בנפרד ובמישור אחד ואילו משיב 4 במישור אחר וכזה שכלל דיבורים בלבד. עוד הוסיף וטען כי עדות הסוכן לדברים שעלו במפגשו עם המשיב ביום 2.12.2015, אינם מקבלים ביטוי של ממש בהקלטת המפגש ותמלול השיחה, ואשר למפגש השני, ביום 28.12.2015, הגם שבמפגש זה עולים דברים בהקשר לתכנונה של עסקת סמים, דברים באים בעיקר מפיו של הסוכן עצמו בעוד חלקו של המשיב היא בכך שחזר ואמר "כן" והמפגש מסתיים באמירה כללית של המשיב ולפיה מפגשם הבא יהיה שני או שלישי "בלי נדר" ובפועל הם לא נפגשים שוב.

5. ב"כ המבקשת מצדה הפנתה לפגישות שנערכו בין משיב 4 לסוכן, בפרט לזו שבעיר רמלה, שנערכה ביוזמת המשיב אשר מבקש מהסוכן להגיע לרמלה, אסף את הסוכן ברכבו וכעולה מהצילומים בתיק המתעדים את המפגש בין הסוכן למשיב 4, הפנתה לשיחות הטלפון שתוכנן עולה מעדות הסוכן. עוד הפנתה לעובדה עליה אין חולק כי משיב 4 מכר את הרכב על מנת שיוכל לממן את חלקו בעסקת ייבוא הסמים הנרקמת בינו לבין הסוכן, ולכך שהמשיב בחר לשתוק בחקירה ולא הציג שום גרסה.

לדידה אין מקום להשוות בין משיב 4 למשיבים 2-3 ששחררו בהסכמה, שכן האחרונים נעדרו עבר פלילי וצעירים בגילם בעוד שמשיב 4 בעל עבר פלילי מכביד, ריצה 4 מאסרים גם בעבירות סמים דומות. לטענתה, עיקר התשתית הראייתית מבוססת על עדותו של הסוכן אך לא רק. הפנתה לעדויות השוטרים המפעילים, לצילומים, ופגישות שתועדו בווידיאו. עמדה על מועד יצירת הקשר בין משיב 4 לסוכן, אשר נוצר ביוזמת משיב 1 המשוחח בטלפון עם משיב 4 ביום 12.9.2015, ועל רקע פגישתו עם הסוכן, הפנתה דו"ח פעולה של השוטר מרדכי לוי ועדות הסוכן מיום 16.9.2015 בה הסוכן מפרט באריכות על הפגישה עם המשיבים, על כך שהמשיב 1 ניסה לשכנע אותו להעביר 2.5 קילו קוקאין באמצעות בלד"רים והציע את משיב 4 כיוון שלמשיב 4 יש קשרים בארץ ובעולם, כשבאותה פגישה נכחו משיבים 2-3.

עוד הפנתה לעדות הסוכן מיום 3.12.2015 בה הוא מספר כי משיב 4 התקשר אליו, ביקש להיפגש איתו ולאחר מכן קיבל הכוונה מהמפעיל להגיע לתחנת הרכבת ברמלה, שם אסף אותו המשיב 4 מבית קפה ברמלה. משיב 4 הציע לו שאפשר לשלוח חבילה בדואר של 2.5 קילו ואותו אדם יוכל להוציא את החבילה בלי בדיקה, אולם המשיב אמר שאין לו כסף להשקיע ואם ימכור את הרכב בבעלותו יוכל לקחת חלק. משיב 4 שאל את הסוכן אם יש לו אנשים בחו"ל שיכולים לשלוח את הסמים לישראל כשאת הכסף יעביר אליהם לאחר מכן ועוד הוסיף וסיפר לסוכן על קשריו בלבנון. לטענת המבקשת, השיחות בין משיב 4 לסוכן כוללות התייחסות לכמויות, מחירים, כספים ודרכים לייבא ודרך איזה ארץ לייבא. עוד הוסיפה והפנתה לדוח פעולה של מפעיל הסוכן מיום 2.12.2015 ממנו עולה כי זה תצפת על תחנת הרכבת בלוד, מקום המפגש של משיב 4 עם הסוכן והבחין ברכב, מצוין את מספר הרכב ולמעשה תומך את דברי הסוכן. הפנתה למסמך 26, ממנו עולה כי משיב 4 למעשה מסכם עם הסוכן על שליחת הסמים באמצעות קודים ומוסיף כי יישלח לחברה גדולה בדואר, ובנוסף מדברים על הסכומים. כן הפנתה לעדות הסוכן מיום 3.12.2016 (סומנה 25) אשר מוסר את תוכן השיחה שלו עם המשיב אשר אומר לו שיש לו בן אדם, ושאפשר לשלוח בדואר חבילה של 2.5 קילו והבן אדם שלו יוכל להוציא את החבילה בלי בדיקה, כי אם ימכור את האוטו שמחירו ₪ 45,000 ואולי ייתנו לו ₪ 38,000 הוא יוכל להשקיע את חלקו בעסקה. עוד הוסיפה וציינה כי משיב 4 הוא היוזם של השיחה והמפגש, אשר אין חולק תועד ומצולם.

אשר לטענות הסנגורים ביחס לחומרים שלא הועברו אליהם ולכך שמדובר בסוכן מדיח, ציינה כי אכן קיימים חומרים חסויים שביחס אליהם הוגשה בקשה למתן ארכה להוצאת תעודת החיסיון וזו בהכנה, מסרה כי מדובר בתיק מאוד מורכב הקשור לפרשייה שכוללת 14 כתבי אישום ו-32 נאשמים שנעצרו והוגשו נגדם כתבי אישום ולכן הוצאת תעודת החיסיון גם היא מורכבת. בכל מקרה הוסיפה וטענה כי טענות אלה מקומם יפה לתיק העיקרי ולא בהליך המעצר.

6. כאמור, הסכים ב"כ משיב 1 לקיומן של ראיות לכאורה. ובעניינו של משיב 4 אומר כי לאחר ששבתי ועיינתי בחומר החקירה, מצאתי קיומן של ראיות לכאורה לביצוע עבירה של קשירת קשר לבצע פשע. אשר לטענת ב"כ המשיב לפיה דברי הסוכן ביחס למפגש מיום 2.12.2015 אינם מקבלים ביטוי ממש בהקלטה שבוצעה במפגש זה, אומר, כי המבקשת התבקשה להפנות את בית המשפט לנקודות הזמן הספציפיות בהקלטה, אולם במסמך שצרפה ציינה כי הדיסק ביחס למפגש זה לא צורף לתיק ולפיכך לא היה בידי לבחון טענה זו. יחד עם זאת אני מוצאת די ביתר חומר החקירה המצוי בתיק, ואילו הפנתה באופן מפורט ב"כ המבקשת ולרבות המפגש בין הסוכן למשיב ביום 28.12.2015 שעל תוכני שיחותיו אין חולק מצד הסנגור, על מנת לקבוע קיומן של ראיות לעבירת הקשר.

7. אשר לטענה העיקרית (טענה שלישית) לפיה "הדיבורים" בין המשיב לסוכן אינם מקימים את יסודות העבירה של קשירת קשר, שכן מדובר היה ב"דיבורים" ואין התחייבות ואין הסכמה.

מחומר החקירה עולה ועל כך אין חולק, כי מה שהוביל ליצירת הקשר הראשוני בין הסוכן למשיב 4, הוא משיב 1 וזאת עשה מיוזמתו ועל רקע רצונו לבצע עסקת ייבוא סמים מחו"ל. תחילת הקשר הוא ביום 12.9.15 אז יצר משיב 1 קשר עם הסוכן וקבע להיפגש עמו בדירה באשדוד, ובנוכחות משיבים 2-3 שהם בניו של משיב 1. במהלך הפגישה ובתוך כך שהנ"ל משוחחים על סמים ודרכים לייבוא ארצה, התקשר משיב 1 למשיב 4 ומסר את הטלפון לסוכן וזה שוחח עם המשיב 4. בהמשך, בתאריך 16.9.15 התקשר משיב 1 אל הסוכן וביקש להיפגש עמו בדירה ובפעם זו משיב 4 מצטרף למפגש וזאת בהמשך לשיחה הטלפונית שבין השניים מיום 12.9.2016. משיבים 1 ו-4 הגיעו לדירה סמוך לשעה 14:00 ושוחחו עם הסוכן, על פי עדותו, על דרכים לייבא סמים, כשמשיב 4 ביקש לברר האם ניתן לייבא סמים מסוג קוקאין מהולים בחומרים ובנוסף ביקשו השניים מהסוכן לבדוק ייבוא של 6 ק"ג קוקאין מדרום אמריקה.

הקשר בין משיב 4 לסוכן ממשיך גם לאחר מעצרו של משיב 1 בתאריך 11.10.15 בהליך פלילי אחר, אז מיוזמתו, יצר משיב 4 קשר עם הסוכן ביום 2.12.15 וביקש להיפגש עמו ברמלה וסוכם ביניהם כי המשיב יאסוף את הסוכן בתחנת הרכבת ברמלה, וכך נעשה, סמוך לשעה 13:00 אסף משיב 4 את הסוכן והסיעו לבית קפה ברמלה, כשבמהלך השיחה בניהם, על פי עדות הסוכן אמר המשיב לסוכן כי יש לו אפשרות להעביר 2.5 ק"ג קוקאין לארץ באמצעות בלדר, ושאל את הסוכן, האם יש לו אפשרות לארגן את הסמים בדרום אמריקה ללא תשלום מראש, שכן בשלב זה חסרים לו מזומנים. הסוכן ענה כי יבדוק את בקשתו, ועוד באותו חודש, ובהמשך לאמור, הגיע ביום 28.12.15 משיב 4 לדירת הסוכן ובין השניים סוכם כי הם ייבאו יחד 4 ק"ג סם מסוג קוקאין וכל אחד מהם יממן את הרכישה בסכום של \$ 4,000 ומשיב 4 אמר כי יכין את הכסף ובהמשך יעביר כתובת אליה יישלחו הסמים.

כטענת ב"כ משיב 4, אכן, המפגש האחרון של המשיב והסוכן היה ביום 28.12.2015 כשבמהלך התקופה שבין המועד הנ"ל ועד לחשיפת הסוכן בתאריך 11.9.2016. חלפו מספר חודשים במהלכם לא נפגשו השניים ובסופם של דברים גם לא יצאה לפועל עסקת סמים. עם זאת וכעולה מעובדות כתב האישום ועיון בחומר הראיות, נמצא, כי ככל שמתקדמים על-פני ציר הזמן שמיום שיצר משיב 4 קשר ראשוני עם הסוכן, הראיות לקיומה של עבירת הקשר לביצוע פשע הולכות ומתחזקות. משיב 4 נפגש עם הסוכן 3 פעמים לאחר אותה שיחת טלפון, הוא מגיע כ-4 ימים לאחר השיחה, יחד עם משיב 1 לדירתו של הסוכן באשדוד, בהתראה קצרה והשיחה נסובה על ייבוא סמים. בהמשך, הוא יוזם עוד שתי פגישות עם הסוכן, האחת ברמלה והשנייה בדירתו של הסוכן באשדוד ובשתייהן השיח על איך מתי וכיצד לייבא את הסמים, ישנה התקדמות לעבר המטרה ועד כדי שהמשיב מעלה אפשרות למכירת רכבו, תוך שהוא נוקב בסכום שיכול וימכר הרכב, על מנת לממן את חלקו בעסקה, כשבהמשך הוא מבקש מהסוכן לעזור לו למכור את הרכב.

אין מדובר במפגש אקראי שבין הסוכן לבין משיב 4, אלא מפגש שנקבע על רקע רצונו של משיב 1 אשר מציין כי משיב 4 בעל קשרים בארץ ובעולם ויכול לסייע להם. מכאן והגם שכטענת ב"כ משיב 4, משיבים 1-3 ממשיכים את הקשר עם הסוכן בנפרד, משיב 4 פועל ויוזם בעצמו ומביא לרצף של עוד שני מפגשים שונים עם הסוכן כשהמטרה היא אחת -- לייבא סמים. רצף המפגשים עד דצמבר 2015, תוכני השיחות ממפגש למפגש, מלמדים לא רק על התקיימות היסוד העובדתי של עבירת הקשר אלא גם על התקיימות היסוד הנפשי. אין נפקא מינה לסיבה שבשלה הפסיק הקשר ואין נפקא מינה אם העבירה שלשמה נוצר הקשר הגיע לכלל ביצוע או לא. העובדה כי במהלך השיחות מיעט משיב 4 לדבר והסתפק באמירת "כן" לדברי הסוכן, אינה ממעיטה מעצמת הקשר, אלא מבססת אותו. בעניינו מדובר במשיב אשר יזם את המפגשים עם הסוכן במטרה ובכוונה לבצע עבירה פלילית, הוא קידם את הקשר, שתק בחקירתו ולא מסר כל גרסה.

טענות בא-כוח המשיבים לפיהן המפגשים מכילים דיבורים בלבד, אין בידי לקבל ובכל מקרה די בהסכמה עקרונית לביצוע העבירה הפלילית שלשמה נוצר הקשר (ראו למשל ע"פ 2681/15 בן שטרית ואח' נגד מדינת ישראל). במקרה לפניי יש הרבה מעבר להסכמה עקרונית. המדובר במי שהוא היוזם למפגשים, ואשר על-פי התנהלותו בציר הזמן כעולה ומפורט בכתב האישום, נלמד במובהק על כוונתו לממש את מטרת הקשר לייבא סמים מחו"ל, שכאמור אין נפקא מינה אם זו יצאה סופו של דבר לפועל והתממשה, אם לאו. היסוד הנפשי מתגבש בד בבד עם ההסכמה לפעול יחד להגשמת אותה מטרה פלילית ומשעה שנוצר קשר בין השניים או יותר לבצע עבירה פלילית, הושלמה העבירה.

שלא כמו טענת ב"כ משיב 4 אין מדובר במקרה לפניי "בפנטזיה" של הסוכן למכור למשיב שהוא חסר כסף, שהרי אין חולק כי המשיב מחפש מוצא להעדר יכולתו הכלכלית לממן את עסקת הסמים המתגבשת, ותחילה מברר מול הסוכן האם ניתן לקבל את הסמים קודם לתשלום ובהמשך יחד עם מעלה אפשרות למכירת רכבו על מנת לממן את חלקו ברכישת הסמים. החלטה

לא יכול להיות חולק על קיומה של עילת מעצר, השאלה היא בעצמתה והיתכנות חלופת מעצר וביחס לשני המשיבים. אשר למשיב 4- עולה כי המפגש האחרון בינו לבין הסוכן התקיים ביום 28.12.2016 אולם הקשר הטלפוני בין השניים המשיך במספר שיחות טלפוניות, אם כי גם אלה סופם שלא הביאו אף לניסיון לבצע ייבוא סמים מחו"ל.

בבחינת עצמת המעצר, יש להביא בחשבון את חלופת הזמן, כ-9 חודשים בין המפגש האחרון בין משיב 4 לסוכן לחשיפתו של הסוכן, במהלכם לא יזם ולא נפגש משיב 4 עם הסוכן בכלל ולמטרה זו בפרט. עוד בבחינת עצמת עילת המעצר יש להביא בחשבון כי עברו הפלילי של משיב 4, עליו עמדה ב"כ המבקשת הינו ישן ורחוק, ובהקשר זה יש להביא בחשבון שחרורם בהסכמה של משיבים 2-3 אשר למרות שהם נעדרי עבר פלילי, הם המשיכו את הקשר עם הסוכן כמעט עד סמוך לפני חשיפתו. סיכומם של דברים, עצמת המסוכנות מהמשיב אינה כה גבוהה שלא ניתן יהיה לאיינה בחלופת מעצר טובה.

אשר למשיב 1, אני חולקת על בא כוחו. לטעמי מדובר במי שהמסוכנות ממנו הינה גבוהה, לא רק משום שהוא יוצר את הקשר עם המשיב במטרה ברורה לייבא סמים, אלא המשיך הקשר בפגישה נוספת עם הסוכן ומשיב 4 אותו גייס על מנת לקדם את הקשר, והמשיך גם לאחר מעצרו ושהייתו בבית הסוהר. מתוך מקום מעצרו הוא יוצר עם הסוכן מספר פעמים קשר טלפוני, מבקש ממנו שלא להתקדם בעסקת ייבוא הסמים אלא להמתין עד לשחרורו. מגדיל לעשות כשהממשך, ביום 3.1.2016 יוצר קשר עם הסוכן על מנת לאשר לו לקדם את הקשר לביצוע העסקה באמצעות בניו, הם משיבים 2 ו-3.

לא יכול להיות חולק כי משיב 1 הוא הרוח החיה בכל כתב האישום שלפניי, והקשר לקידומה של עסקת הסמים בין משיבים 1-3 בניצוחו של משיב 1 נמשך עד סמוך ליום 27.8.16 שאז כבר מגיע משיב 1 לדירה של הסוכן, עם אחר שזהותו לא ידועה למבקשת והמבקש להצטרף לעסקת ייבוא הסמים.

המדובר במי שלא ניתן לתת בו אמון. כיצד ניתן ליתן אמון במי שלא רק קושר בעצמו קשר לייבא סמים מחו"ל, אלא, מצרף את שני בניו למפגש הראשון עם הסוכן. מדובר בילדיו שלו, בשר מבשרו, שהם נעדרי עבר פלילי והוא אביהם מכניסם לתוך עולם הסמים. לא ניתן להתעלם מאותה נחישות של המשיב להוציא את העסקה לפועל, עובדת מעצרו מאחורי סורג ובריה לא מנעה ממנו להמשיך ולפעול בעניין וכאמור הוא ממשיך בקידומה של העסקה מול הסוכן כשתחילה מורה לו שלא יעשה דבר שלא באמצעותו ולאחר מכן מאשר קידומה באמצעות שני בניו. מקום בו גילה המשיב יכולותיו להמשיך את הקשר ולנסות לקדם את הוצאתה לפועל של עסקת הסמים מתוך מקום מעצרו, מה תועיל חלופת מעצר?

בנוסף, עברו הפלילי מכביד. הוא ריצה 7 מאסרים, מעל עשור בבית הכלא בעבירות דומות ונוספות והשילוב בין מעשיו לרבות צירופם של שני בניו למעשה העבירה לבין עברו הפלילי, מעצים את המסוכנות ממנו. לטעמי אין מקום לבחינת מאפייני אישיותו באמצעות שירות המבחן, אלה עולים מתוך מעשיו ועברו ואין מקום לבחינת חלופת מעצר במקרה בו גם סורג ובריה לא הועילו.

סיכומם של דברים, אני מורה על מעצרו של משיב 1 עד תום ההליכים במשפטו.

אשר למשיב 4- קובעת לדיון נוסף לבחינת חלופת מעצר בעניינו של משיב 4 ליום 23.11.2016 בשעה 09:30. המשיב יישאר במעצר עד החלטה אחרת ויובא לדיון באמצעות שב"ס. ניתנה והודעה היום ו' חשוון תשע"ז, 07/11/2016 במעמד הנוכחים. שוש שטרית, שופטת בכירה